

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditelja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 154.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. julija 1894.

Letnik XXII

Sabla

na

sedmi redni občni zbor

„Katol. tiskovnega društva

v Ljubljani“

v četrtih dne 26. julija 1894 ob 10. uri popoldne

v veliki dvorani

knezofokovske palače.

Dnorni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Tajnikovo poročilo o odborovem delovanju v minulem devetmesečnem letu.
3. Posamezni predlogi*) in narveti.

V Ljubljani, dne 9. julija 1894.

Odbor.

*) Kdoz nametava staviti haki predlog, blagovoli ga soglasiti odboru do 22. t. m.

„Lega nazionale.“

Gorica 5. julija.

V nedeljo dne 1. julija je Lega imela v Gorici svoj občni shod. Letos je to društvo imelo 13 320 udov, 2264 več od lani. Leta 1893 dohodkov je le adrijanski oddelek Lege imel 29.039 gl. V otroških vrtilih pazinskem, pri Mostu (soškem) in Podgori je leta 1892—93 obiskovalo 194 otrok. Osnova se je vrtec tudi v bližini Ločnika. Delovanje Lege se

razširja na južno Tirolsko in posebno na Istrijo in Dalmacijo. Izvanredno skrb so sklenili skazovati v bodoče — Devinu.

Jeden govornikov je mej drugim rekel: „Kazati se moramo da smo Italijani. Dolžnost naša je. Malo nas je, a jedini v hotenju in navduševani od slavne preteklosti, kajti sinovi smo in deležni omike, ki je luč sveta in nikdar ne ugasne.“

Očetje in voditelji Lege nazionale so sinovi in deležni liberalne, brezverske židovske omike. Da bi ta bila „luč sveta, ki nikdar ne ugasne“ — mi katoliški Slovenci ne verujemo, ne moremo verovati. Tej „omiki“, vsiljaj namjo kedo tudi v angeljskem jeziku pozivljamo katoliške Slovence, naj vrata zapirajo, kjer le morejo

Dalje je isti govornik rekel: „Danes nas spaja plemenita, visoka, da najviša misel, vzvišena nad vsako drugo strankarsko misel, ki je sposobna nas vse ne glede na verske in politične predsodke združiti misel, da je naša dolžnost braniti naš jezik in našo omiko.“

Da bi bil rekel napadati slovenski jezik, govoril bi bil resnico. Imena Leginih italijanskih zborovalec in agentov a la Bombig, Valentinis, Vernig, Zottig, Codermatz, Paglovich, Munich, Petris, Crismanieh, Catarinieh itd. pričajo, kedo je napadan in kedo napada.

Narodnostna ideja je baje najviša ideja, sposobna združiti vse tudi ne glede na verske različne predsodke (!). Zdi se, da je ta zmota tudi v Italijane se globoko zarila, ker jo italijansko katoliško časopisje premalo pobija. Naj italijanski liberalci še tako jasno krivico delajo v narodnem oziru Slovence — italijansko katoliško časopisje se komaj gane, da bi obsodilo tako počenjanje. Od tod ona vzajemna nezaupnost mej katoličani slovenskimi in italijanskimi — na kvar katolištvu in na prospah vedno bolj se razširjajočega

židovskega vpliva. No, ko nam židje in framasoni na tilnik stopijo, kakor so stopili pretekle mesece Mažarom, tedaj bode morda tudi v Gorici „Soča“ dostojniše odbijala napade in „L' Ecco“ ne bode le molčal, ampak tudi pozitivno Slovence v narodnem oziru kakor pravica nese zagovarjal, da bi se le vspešen odpor proti skupnemu sovražniku omogočil. Še pred par meseci ni bilo niti misliti, da bi na Ogorskem bil mogoč shod, kjer bi se govorili poleg mažarskega še drugi jeziki. A sila kola lomi. Vladi proticerkvena politika je katoličane raznih narodov pod ogersko krono zblížala. Govorilo se je na katoliškem shodu v Požunu ne le mažarski ampak i — slovaški in nemški. Mi se komaj združimo, dokler ne dobimo še proticerkveniše vlade od sedajne. A ko ta pride, bodemo edini — in tedaj sem prepričan, da bodemo na primorskem katoliškem shodu ne le italijanski ampak i slovenski govorili, ne da bi se kedo muzal sli soseda pod rebra suval. Ker pa bodemo takrat potrebovali veliko dvorano, priporočam goriškim italijanskim katoličanom, da si skoro osvoje mestno dvorano. Duh sedanjih očetov mestnih — ni nam ugoden, a tudi italijanskim katoličanom ne. Skupen sovražnik — toraj skupno delovanje . . . Kri, ki ni voda, bode delala res veliko zaprek, pa z božjo pomočjo in z lastnim zatajevanjem. . .

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. julija.

Katoliško vseučilišče. V Solnogradu z vso resnostjo premišljajo o tem, kako bi se preje dalo osnovati katoliško vseučilišče. V mestnem zastopu je pa odbornik Mayer predlagal, da se naj začne proučevati vprašanje o ustanovljenju katoliškega vseučilišča. Mestni zbor je predlog izročil posebnemu odseku, da bode stvar proučeval in staval primerne na-

LISTEK

Brezbožniki so slabi domoljubi.

(V „Vlasti“ napisal Pohunek.)

Herder, protestantovski superintendent, ki je pridigoval tako, da Kristusa niti omenil ni, napisal je o sebi, da je bajè „leider“ ali „mit Respect zu sagen“, Nemeč, nemške nacionalce je pa proglašal za največje norce.

Schopenhauer tudi ni bil tak, da bi ponujal domovini svojo službo in je pozneje še napisal izpoved najvsak izvé, „da on zaničuje nemški narod zaradi njegove neizmerne neumnosti in da ga je sram, da je njegov sin.“ (Janssen o. c.)

Tako Arthur Schopenhauer — in Göthe? Kot mlad mož je ubežal, da bi se izognil vojaški dolžnosti, in še kot weimarski minister je sicer potrjeval novake, ko se je pa šlo za zvezo nemških zemljá proti Napoleonu, pustil je mladega kneza, da je sam deloval, sam pa se je pečal popolnoma z „ljubeznijo“; pisal je mej tem nenravne „Wahlverwandtschaften“, o katerih pravi protestantovski zgodovinar Leo, da bodo ostale za vselej „ein Schandfleck der deutschen Literatur“.

V razgovoru z Ludenom je pokazal Göthe svoje načelo tako-le: „Grenko me je bolelo često, ko sem se spomnil nemškega naroda, kateri je, kar se posameznih tiče, tako časti vreden, v celoti pa tako reven. Primerjanje naroda nemškega z drugimi narodi vzbuja v meni grenke čute, katere hočem preiti na vsak način; v znanosti in vedi sem našel krila, s pomočjo katerih se lahko povzdignem nad podobne stvarí, ker znanost in umetnost spadata k svetu in pred njima se domovinske meje izgubljajo; tolažba, katero dajata, pa je vendar-le neprijetna tolažba in ne more nadomestiti ponosne vesti, biti namreč ud velikega, spoštovanega in mogočnega naroda.“ (Lerique: „Die Ideale“ itd.) Ko je žugala Nemčiji že vsak čas katastrofa, ni maral tega Göthe, ni omenjal niti z besedo nesrečne domovine, ker ni bil neprijatelj njegove domovine (kakor pravi o njem posmehljivo Francoz Caro) po njegovem mnenju Napoleon, ampak — Newton, katerega optiko je hotel podreti.

Po nesrečnem boju pri Jeni je pozdravljal Göthe Napoleona v Weimaru kar najbolj dvorljivo, prilizoval se mu je po suženjsko, prejel je od njega red, in je potlej študiral s prijateljem Kneblom „nauk o kosteh“, ker je bajè sedaj najbolj pripraven čas za to, ko so povsod cele kope mrličev (Knebel v pismu do Jean Paula)! Domoljub Göthe

ni imel torej druge skrbi, nego da bi delal eksperimente s kostmi teh, ki so padli v boju za dom! Da, Göthe je pel o Napoleonu in njegovem tako rečenem kontinentalnem sistemu in kot prisego položil mu je lepo k nogam sebe, Nemčijo, Rim, Evropo, sploh celi svet; red pa, katerega je dobil od Napoleona, je tako čislal, da bi ga bil vedno nosil in ne bi ga bil odložil niti po zmagi pri Lipskem, ko bi ga ne bil prisilil grof Colloredo („ein echter Enragé gegen die Franzosen“, kakor ga imenuje Steinova), ki je pri njem stanoval. — Tako se je obnašal „Altmeister“ Göthe, ki je v kritiki dela Sonnenfelsova „O ljubezni do domovine“ imenoval to ljubezen „eine Empfindung, die man in Deutschland weder haben können noch möge.“

In kakor ti velikaši, tako so mislili tudi drugi manjši duhovi, ko se je šlo za ljubezen do domovine. Tako n. pr. Karolina, zvana z imenom „kulturna dama“, je bila vsa navdušena za francosko prekucijo. „Ze celih šest duj“, pisala je 6. oktobra 1792, „pričakujemo tukaj vsak trenotek francoski napad — vsi plemenitaši so odstranjeni; stavec (nadškof moguncijski) se je odpeljal tudi, in sicer v kočiji, raz katero je dal odtrgati plemenitaški grb. Francozi so že v Wormsu. Tukaj imamo že kokarde in trobojnice.“ (Dalje sledi.)

G. M. M.

Zg

svete. Ker je upati, da razni drugi katol. občinski zastopi dovolijo za vseučilišče v Solnogradu primerne doneske, se utegne vseučilišče, ali vsaj kaka posamična fakulteta otvoriti v bližnji bodočnosti.

Vrejenje uradniških plač. Ministerjalna komisija pod predsedstvom sekcijskega načelnika dr. Bittnerja peča se pridno z vrejenjem uradniških plač. Rešiti hoče to vprašanje jako temeljito, kar s polovičarsko rešitvijo bi ne bilo dosti pomagano.

Češki Nemci. Ne le mej Čehi, temveč tudi mej Nemci na Češkem ni jedinstvi. Te dni je dovolilo praško namestništvo novo društvo z imenom „Zveza Nemcev mej Češkem“. To društvo osnovali so nemški nacionalci. V oklicu k pristopu k temu društvu se naglašajo, da nemški liberalci ne pospešujejo dovolj narodnega dela, da bi se dosegli kakšni uspehi. Liberalni listi so jako potrjeni zaradi tega oklica, ter se boje, da jih nemški nacionalci pri narodu pripravijo ob ves vpliv. Navajajo, kakšne uspehe so Nemci dosegli pod Beleredijem, Hohenwartom in grofom Taaffejem, ker so bili jedini. Nemške nesložnosti se bodo pač veselili le Čehi. Zanimivo je pač, da nemški liberalci sami priznavajo, da so pod Taaffejem uspehe dosegli. Dosedaj so navadno le tožili, kako da je nazadovale nemštvo pod 14letno Taaffejevo vladc. Sedaj se pa nakrat govori o velikih uspehih. Nemštvo pač ni moglo biti v taki nevarnosti, ako se more celo z velikimi uspehi ponašati. Škoda, da ni mej Čehi jedinstvi sedaj, ko se Nemci cepijo.

Bolgarija. Glasilo sedanje vlade je priobčilo znamenit članek o politiki prejšnje in sedanje vlade. Glavni smoter bolgarske politike je ohranjenje samostojnosti dežele in s tem je ohranjenje prestola in dinastije v zvezi Stambolov je v ta namen bil za približanje trodržavni zvezi in zvezo s Turčijo, da si tudi ni popolnoma odkritosrčno težil po svojih lepih smotreh. Politika nove vlade ima jednake končne namene, kakor jih je imela politika prejšnje vlade. Nova vlada pa hoče delati za te smotre s sredstvi, ki so zares porabljiva, ne pa s takimi, ki so le na papirju. Trodržavna zveza bi gotovo ne vsprejela Bolgarije mej se, kakor ne vsprejme Rumunije. Bolgarija se ne more vezati. Ostati mora neutralna. Njenih 300.000 vojakov je komaj dosti za varstvo meja. Bojevati se na strani Rusije, bi v najboljšem slučaju nič ne koristilo, kar so skušali Rumuni. Zveza s Turčijo ni mogoča. Zanj bi se v Carigradu nikdar ne odločili, majhna država ne sme velikih izzivati. Bolgarija mora čakati razvoja svetovne politike in ohraniti si svobodo odločitve. V Rusiji mora Bolgarija videti sovražno silo, če tudi glas ruskega naroda obsoja rusko politiko. Dokler Rusija ne vpelje ustave, ni upati sporazumljenja. Bolje je, da knez ni pripoznan, nego bi izpostavili se intrigam ruskih diplomatov in nevarnosti, da se obnovi še dan 9. avgusta. — Ta članek gotovo izvira iz vladnih krogov. Jedra temu članku mi pač ne vidimo v napadu na Stambolova. Glavna stvar je, da Rusiji nova vlada še manj zaupa, nego je prejšnja in da ne upa priznanja kneza. Tako sovražno proti Rusiji niso pisala glasila prejšnje vlade. Sedaj se vidi, da so se motili tisti, ki so mislili, da sedaj Bolgarija nastopi drugačno politiko. Sprva so morda sedanji ministri v Sredu tudi zares mislili, da se bodo dalo izposlovati priznanje kneza, ali zdaj pa že vedo, da ni mogoče, ako se Bolgarija ne misli odreči samostojnosti. Zato je pa sedaj taka jeza na Rusijo. Priznanju bolgarskega kneza ni bil na potu Stambolov, temveč le rusko teženje uničiti samostojnost Bolgarske.

Protijezuitski zakon v Nemčiji. Govori se, da misli zvezni svet na vsak način odkloniti sklep državnega zbora, da se jezuitom dovoli povrat v Nemčijo. Dovoliti se pa hoče na nasvet bavarske vlade, redemptoristom, da se smejo naseliti v Nemčiji. Te so bili le zaradi tega iztirali, ker se je zvezni svet izrekel, da so z jezuiti sorodna kongregacija. Poslednja leta so pa liberalci jeli zatrjevati, da je mej jezuiti in redemptoristi jako važen razloček. Verski odpadnik Döllinger, ki je veljal seveda pri liberalcih za avtoriteto v katoliških zadevah, se je izrekel, da ni pravega sorodstva mej jezuiti in redemptoristi. Najvažnejša razlika je to, da so redemptoristi podrejeni oblasti nemških škofov, dočim so jezuiti mejnarodna organizacija. To baje navaja zvezni svet, da bo dovolil redemptoristom povrniti se v Nemčijo, jezuitom pa ne. Sicer pa redemptoristi niso imeli nikdar veliko naselbin na Nemškem in zatorej bi njih dopust ne imel takega pomena, kakor pa dopust jezuitov, katerih se zlasti boji protestantska duhovščina.

Irski zaklad. Pokojni Parnell je bil po Ameriki nabral več tisoč funtov šterlingov, za politično borbo Ireev proti angleški vladi. Ta denar so ualozili v pariški banki Munro in drugovi. Ta denar je bil vložen na ime Parnelovo in nekaterih drugov. Bilo je pa določeno, da sme Parnel si sam dati izplačati denar. Ko je Parnell umrl, nastalo je vprašanje, kdo ima pravico do tega denarja. Mac Carthy in drugi vodje irski, ki so bili vpisani za Parnellova sodruge, hoteli so dobiti denar, Parnellova vdova je pa temu ugovarjala. Tako je nastala cela vrsta pravnih pomislikov. Stvar je zatorej prišla pred sodišče, ki je odločilo, da imajo sedanji irski vodje pravico, si dati izplačati denar in sicer mora za jeden del pobotnico podpisati samo Mac Carthy, za drugi del pa Mac Carthy in Egan. Irci dobé sedaj zopet denar za volilni agitacije. Potrebni so ga tudi bili, ker jih čakajo že hude borbe, predno si pribore avtonomijo za svojo deželo. Gladstone, ki je bil mej Angleži njih najboljši zagovornik, se je odtegnil političnemu življenju.

Razgled po slovanskem svetu.

Deželna razstava v Levovu.

(VI. izv. dop.)

Paviljon ženskih ročnih del je lesen in obsega 355m² prostora. Ljubko ti godi, ko vstopiš. Milo in domače se ti zdi sredi izdelkov, ki so jih izvršile roke naših Poljek. Kaj pač znajo! Vse. I to, kar rabi doma za vsakdanjo rabo, i to, kar gre za na razstavo, za lišp, za lagodnost, i za cerkev, za božjo službo, i za službo in prijetnost bogatinov, magnatov, za dorasle in za otroke, vse umejo napravljati ženske roke, toda le razumne, pobožne, delavne ženske. Iz davna slové poljske žene zaradi delavnosti in domačega obrta. V 16. veku se je vse to izdelovalo doma, kar sedaj prepoceni izdelujejo tvornice, zato se tak obrt ne izplačuje več. Toda z iglo, s čopičem, s peresom more še sedaj domača hiša izdelovati vsega, če hoče in če ji ni preobrnila glave civilizacija modna, ošabna, prazna, ne imajoča pojma o pravem življenju.

Vse te misli ti silijo v glavo, ko vstopiš v ženski paviljon. Pohvaljajoč moram omenjati, da se vidijo tu imena bogatih, delavnih gospej, in sicer jako veliko; pomanjkuje pa žen in deklet iz srednjega stanu. Iz tega se zdi, da je prazno brezdelje neumno posnemanje gospodije in „dobrega tona“. Ta oddelek moremo imenovati „razstavo prirejeno od bogatih gospej ali od šolskih deklic, zavodov, tvornic, kjer delajo priprosti in meščanski otroci pod nadzorstvom gospej.

Paviljon je poln, a vendar nikjer nič nabasane, kakor tudi nikjer ničesar ne manjka. In česa tu ni? Vse je. Milo je v njem in dolgo moraš ostati notri.

V sredi je velikanski postavec obložen z najrazličnejšimi izdelki. Okoli na mizah in stenah je vse polno stvarij. Tu vidiš turški, japonski, starinski poljski slog; pletenine, vezenine vseh vrst, podobe iz mahu, gobeline, slikane zabojčke in mizice, umetne cvetlice iz svile, žameta itd. Mej podobami vidiš Koščjuška, ko ga car osvobaja iz ječe, ko so se mu pozdravile rane; cvetlice iz raznih skorij, podobe iz gline, posteljno opravo, volnate izdelke, slike na porcelanu, dela v marmoru, perilo, obleko, dela raznih zavodov in sirotišnic, klobukov itd. Sola g. Niedziatkovske je mnogo razstavila. Cerkvenih stvarij je tudi obilo: ornati, antipendiji, borze — — Vse to je pa lično vrejeno in razloženo. Glej si in se čudi! Nekateri stvari so na prodaj. Tudi jestvine vidiš: kandovano sadje, konfiture, konzerve itd.

Veliko pozornost zaslužujejo tri vrejene sobe: 1. mlade žene; 2. matere mladih otrok; 3. dorasle dece. Vredila jih je grofinja Potocka. Misel je domorodna. Hotela je pokazati bogatim ljudem, da nikakor ni treba kupovati hčeri bale na Dunaju ali v Parizu, no da je možno doma dobiti jako lepo in okusno opravo za ceneje novce. Vsem zahtevam in željam zadostujejo domači izdelki. Glej n. pr. sobo mlade žene! Umetna oprava je iz Zakopanega; stene so z domačimi deli obite: perilo, srajce itd. je iz krasenskega platna, vezenina iz Rymanova, umivalnik iz Kolomeje, rezbarska dela, majolike itd., vse je domače. Nad posteljo je slika Matere Božje Censtohovske, na klečavniku molitvena knjižica, Tomaž Kempčan in Filoteja. Mlada žena mora zajemati v tem berilu sil za svojo nalogo.

Tudi drugi dve sobi sta samo z domačimi izdelki vrlo okusno vrejeni. Otroške igrače, knjižnica,

perilo, to vse je domače. Še jedenkrat poudarjam: je dobra, izvirna in modra misel.

Ks. Lukasziewicz.

Zveza slovenskih pevskih društev.

V nedeljo 8. julija se je na pevskem sestanku ob priliki „Slavčeve“ desetletnice v principu sklenila „zveza slovenskih pevskih društev“, kakor jo je predlagal pevski zbor „Glasbene Matic“ po svojem pooblaščenju g. prof. A. Stritofu. Iz polurnega govora, v katerem je gospod govornik razvijal zgodovino predloga, namen, sredstva in organizacijo pevske zveze in nadaljnje formalno postopanje, da se zveza končno ustanovi, povzemamo nekare stvari, ki bi utegnile biti občega zanimanja. „Zveza“ naj bi bila združitev vseh na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem že obstoječih in v bodoče še-le osnovanih slovenskih pevskih društev. Namen tej združitvi samo po sebi umljivo ne bi smel imeti še sence ne kaknega političnega značaja. Zveza se ne snuje, da bi se po njej morebiti lažje prirejale zdaj tu, zdaj tam veselice in zabave s programi, ki so često dvomljive vrednosti, tudi ne, da bi se „zveza“ uporabljala kot stafaža ali kot pozavna drugim društvom ob njihovih veselicah. Zvezi namen mora biti vzvišenejši, idealnejši: zveza naj bi a) težila za vsem, kar zamore na višjo umetniško stopinjo povzdigniti slovensko narodno in umetno petje in b) skrbela, da se pri doseganju tega namena jednotno in vzajemno postopa. — V dosegu tega namena naj bi služila ta-le sredstva: 1. Vsakoletna zavezna zborovanja, na katera bi vsako pevsko društvo po številu svojih članov odpošiljalo svoje zastopnike. Na teh zborovanjih naj bi se posvetovalo in sklepalo o vseh v namenu zveze ležečih stvareh in določalo skupno in vzajemno postopanje. — 2. Drugo sredstvo naj bi bile pevske slavnosti, ki bi se prirejale po prestanku 3—5 let. Značaj teh pevskih slavnostij bi moral biti strogo umetniški. Društva naj bi med sabo tekmovala v boljšem petji, nekatere reči pa tudi skupno pela. Ob teh prilikah bi se morale peti slovenske skladbe. — 3. Najznamenitejše sredstvo pa naj bi bilo to: zveza naj bi se tesno oklenila centralnega slovenskega glasbenega zavoda, „Glasbene Matic“, in ga vsestranski podpirala, zlasti pa s tem, da bi a) povsodi se nabirale in „Glasbeni Matici“ v izdajo pošiljale slovenske narodne pesmi in s tem dvignili oni biseri, po katerih bi nalik češki glasbeni literaturi tudi naša glasba izvestno se više popela; b) drugič s tem, da bi zveza gmotno podpirala „Glasbeno Matico“ pri razpisih nagrad slovenskim skladateljem, v katero svrhu naj bi vsako pevsko društvo za vsakega svojih članov plačevalo na leto malo svotico; c) tretjič s tem, da bi se zveza oklenila prepotrebne glasbenega lista, ki ga namerava izdajati „Glasbena Matica“, da bi ga širila in podpirala duševno z glasbenimi članki in gmotno z naročevanjem. — V odstvu zveze pevskih društev naj bi bil samostalen centralen odbor, ki bi se vsako leto volil na zaveznem zborovanju. — To je načrt „zvezi“ v velikih potezah. Podrobno bode pravila sestavila petorica v pripravljalni odsek voljenih gospodov. — Koncem svojega govora je g. profesor Stritof še izrecno poudarjal, kar se je splošno odbravalo, da imej zveza slovenskih pevskih društev poleg svojega zgolj umetniškega namena vedno in povsodi lojalen in patrijotičen značaj.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. julija.

(Osebne vesti) Knez Hugon Windischgrätz se je, vračaje iz kopelj v Gleichenbergu, v nedeljo mudil v Konjicah, kakor se nam od tam poroča. Knez si je, hvala Bogu, svoje zdravje 72letni starosti primerno utrdil. Na večer dne 8. t. m. povrnil se je na svoj grad Haasberg pri Planini. Ondi ostane dalje časa.

(Iz Kamnika) se nam poroča: Leseni most, ki je vodil iz našega mesta čez Bistrico proti Nevljam in Tuhinju so porušili prejšnji teden, zgradijo na njega mestu novega, kamenitega. Ob jednom so napravili na mestu prejšnje brvi vodeče v predmestje Novi trg, nov lesen most, s čemer je izpolnjena že davna želja Novotržanov. — Po ulicah kamniških nabite so že od meseca majnika sem lične ovalne table s slovenskimi napisi uličnih imen. Kamnik tedaj na zunaj stalno napreduje. Naj bi napredoval

tudi v katoliški zavesti! Prašnikarjevo vodno središče je obiskalo doslej nekaj nad 70 zdravja željnih. Pohod tujecev je letos slabši od lani. Temu bo najbrž uzrok neugodno vreme. Doseglo se je vendar že nekaj lepih vsehov. — Preteklo nedeljo 8. julija smo imeli tudi birmovanje. Vsprejem škofa in vpeljanje v cerkev bilo je častitljivo. Trije jezdeci korakali so sprevodu na čelu od početka fare. Prostor pred cerkvijo bogato okrašen; večinoma vse hiše, koder se je vozil Prezvizišeni, bile so v zastavah. Birmancev skupno število 921.

(Slavčeva desetletnica.) Slov. del. pevsko društvo „Slavec“ je v soboto in včeraj slavilo desetletnico svojega obstanka v krogu pevskih društev iz Hrvatske, Primorske, Stajerske in Kranjske, slavilo slovansko pesem in slovensko ime. Čemur pripisujemo posebno važnost, je to, da je slovenski delavec postal sotrudnik pri narodnem delu, da si s sladkim spevom blaži srce, in značaj, lajša skrbi in oslaja vsakdanji trudi. Vspored slavnosti je bil obširen. V soboto zvečer je bil slavnostni koncert v deželni gledališčni. Vse točke so prav dobro vspele, posebno je občinstvu ugajal Nedvedov krasni „Popotnik“ pod vodstvom g. Stegnarja (solist gospod Meden), kojega je močni in dobro izvežbani moški zbor na splošno zahtevo moral ponoviti. Posebno se je odlikoval operni pevec g. Nelli, kateri je na občno željo ponovil Nedvedovo milo skladbo „Pred durmi“. Orkester vojaške godbe je pričetkom sviral ouverturo iz opere „Prodana nevesta“. Med drugimi odličnjaki je bil pri koncertu navzoč blag. g. dež. glavar Detela z gospo soprogo. Ob 1/2 9. uri včeraj je v cerkvi sv. Jakoba veleč. gospod kanonik Zamojc daroval sv. mašo, pri kateri je „Slavec“ pel Nedvedovo „Slava Svarniku“. Ob 1/2 11. uri se je pričel po mestu obhod z godbo na čelu. Deputacije pevskih društev iz Zagreba, Siska, Trsta, Nabrežine, Celja, Novega Mesta, Kranja, Bleda, Ptuja, Kamnika, Zeleznikov, Šiške, deputacija „Dolenjskega Sokola“, deputacija iz Devin; deputacije bralnegu društva iz Gorij v krasni naredni noši, in litijskega pevškega društva. — „Sokol“ in „Slavec“ uvrstili so se z zastavami v dolg sprevod, ki se je ustavljal pred mestno hišo, kjer jih je v krogu narodnih dam ljubljanskih pozdravila gospa dr. Tavčarjeva ter „Slavčevu“ zastavo okitila s trakovi, a „Slavec“ je zapel Försterjevo „Naša zastava“. Po sprevodu je bilo v redutni dvorani slavnostno zborovanje, v katerem poročamo na drugem mestu. Skupni obed je bil pri Virantu. Zaradi dežja je morala velika vrtna veselica pri Koslerju izostati, pevski vsprej so posamezna društva izvajala v redutni dvorani. „Slavec“ sme ponosen biti na to slavnost. Pesem slovenska naj ga blaži i v prihodnje v svetih idejnih, unemaj za vse lepo, dobro in blago na slavo domovini slovenski in čast slovenskemu delavcu! — Opomnje vredno je še, da je prijatelj „Slaveca“ na oknu hiše pred Skofijo napravil lep transparent z nastopno kitico: „Slava Slavecu! Danes deset je let — Kar začel si Slavec pet — Bog Te živi, Bog ti daj — Vedno slogo, kakor zdaj!“

(Iz št. Jurja.) Prav lepo slavnost, prej ko ne prvo te vrste, praznovali smo pri nas v dan svetega Alojzija. Ob 6. uri zjutraj zbrala se je vsa naša šolska mladina broječa 150 glav v naši šoli in se potem paroma pomikala proti starodavnemu Tabru, naši podružnici. Po opravljeni sv. maši, med katero so šolarji prav spodbudno peli, bil je zajutrek za šolarje. Tudi družih ljudi, se je mnogo zbralo v kljub seneni košnji, katero so imeli ta teden. Po kratkem odmoru pričele so se deklamacije, katere so presegle popolnoma naše pričakovanje. Otroci so govorili tako jasno, razločno in umevno pa tudi tako pristržno, da se je prikazala marsikomu poslušalec solza radosti na obrazu. Omenjamo tu samo prvi in zadnji govor teh deklamacij. Prvi nastopil je šolar doma iz Cerovega, ko je spadalo nekdanje kakor tudi še sedaj pod Tabor. Popisal nam je pomen taborov v turških časih, zlasti pomen tega tabora, v katerem smo se danes zbrali ter sklenil z besedami: tu so nekdanje prelivali naši pradedje svojo kri za vero, dom, cesarja. Po njihovem zgledu hočemo delati i mi: zato menim da govorim iz srca vseh, če kličem vneto vsem svojim tovarišem in tovarišicam: zapojmo pesem cesarsko. Pela se je nato navdušeno cesarska pesem. Slednjč je bil komičen prizor. Predstavljal ga je šolar naše jednorazrednice tako dobro, da si boljše želeli nismo mogli. Koncem ni mogel popehati ne odobrujoči smeh ni plosk zbranega občinstva. Po deklamacijah razdelila se je velika košara češuj in kruha in

potem so bile igre na prostem. Vršile so se v najlepšem redu. Med tem je bil deloma kuhan, deloma pečen janc, katerega so šolarji slastno povžili. Poludne je že taborski cerkovnik odzvonil, a še se nismo mogli ločiti od prijaznega Tabora. Slednjč smo se vendar ločili od njega proti 1. uri s trdnim sklepom, da ta veselica ne sme biti zadnja. Vsi veseli vračali so se otroci zopet paroma okinčani s cveticami proti št. Jurju, kjer so se ustavili pred šolo, zapeli par pesem in se razšli proti svojemu domu. Ponavljajoč iskreno željo, da bi ta veselica ne bila zadnja zahvaljujemo se prav iskreno v imenu učencev in učenk vsem darovalcem, ki so pripomogli k tej slavnosti ter kličemo: Bog povrni na priprošnjo sv. Alojzija vsem stotero!

(C. kr. visja gimnazija ljubljanska) je 7. jul. sklenila šolsko leto. Ob 8. uri je bila v stolnici slovesna zahvalna služba božja, nato so učenci dobili izpričevala. Obširno letno poročilo ima na čelu spis g. prof. dr. Jos. Šornja: „Ueber den Gebrauch der Präpositionen bei M. Janianus Justinus“. Za obligatne šolske predmete je bilo 28 učnih močij; poleg tega so nekateri gospodje poučevali v francoskem in v italijanskem jeziku, stenografiji, risanju, lepopisju, petju in telovadbi. Javnih učencev je bilo koncem leta 643 in 1 privatist in sicer: 155 rojenih v Ljubljani, 381 drugod na Kranjskem, 11 na Koroškem, 25 na Primorskem, 43 na Stajerskem, 20 v drugih deželah tostran Litave, 7 Ogrov, 2 inozemca. Po narodnosti je bilo 510 Slovencev, 124 Nemcev, 6 Italijanov, 3 Čehi, 1 Srb; po veroizpovedanju 639 katolikov lat. obreda, 1 grškega obreda, 1 nezedinjen grk, 2 protestanta, 1 žid; najstarejši je bil 23 let. Z odliko je zvršilo 89 učencev, s prvim redom 405, z drugim redom 47, s tretjim 17, skušnje bode ponavljalo 80 učencev; šolnine so vplačali 9210 gld., ustanov so prejeli 8909 gld, 36 kr. Prihodnje šolsko leto se začne dne 18. septembra s slovesno sv. mašo.

(Ciril in Metoda večer.) Iz Remšnika: Na predvečer sv. Cirila in Metoda je na Remšniku gorelo nad 100 kresov in možnarji so pokali, da je med hribovi gromovito doneo v spomin in slavo prvih sv. slovanskih apostolov, ki sta nam prizigala luč sv. vere. To je isto luč, katera ljudstvo oplemeni in reši iz trinoštva in sužnosti. Sedaj po tisoč letih pa kažejo kresi vernega slovenskega ljudstva tudi tukaj v marenberškem okraju, da goreče, kakor so kresi, ljubi slovensko prebivalstvo sv. Cirila in Metoda, sv. vero, ki sta nam jo oznanovale, in premili slovenski narod. Čudno lepo bilo je od daleč gledati, kako je na Remšniku, Breznemvrhu, Vesi in Radlu po 10 do 20 kresov na enem hribu plamteč švigalo proti nebu in se lesketalo kakor kopje nastavljeno proti sovražniku sv. vere in milega slovenskega naroda. Nenadoma so se v prsih čuti budili, do semkaj in dalje ne več naj ne prodira tujec; kajti kder kresi goré, je slovenska zemlja. Pri kresih pele so se tudi mile slovenske pesmi. Globoko v srcé je segalo petje nekega petletnega fantiča, ko je začel peti pri bliščočih kresih sedeč na slovenski zemlji: „Slovenec sem! — Tako je mati djala, — Ko me je dete pestovala — Zatoraj dobro vem: — Slovenec sem.“ Poslušaje majhnega fantiča glasove „Od zibelk' do groba — Ne gane moja se zvestoba“ so siloma solze v oči prisilile premišljevale, koliko je takih Slovencev posebno v marenberškem okraju, ki niso milemu slovenskemu narodu zvesti ostali — od zibelke do groba. — Vendar kresi so nam dokaz, da še ni umrl slovenski rod v tem okraju. Živi še in bo živel vedno močneje. Upamo, da bodo drugo leto ob godu sv. Cirila in Metoda plamteči kresi po vseh hribih razsvetili marenberški okraj.

(V deželno bolnišnico) v Ljubljani je bilo v juniju vsprejetih 412 bolnikov, odpuščenih 237 ozdravljenih, 110 zboljšanih, 34 neozdravljivih, 16 jih je umrlo. Usmiljeni bratje v Kandiji so v juniju sprejeli 38 bolnikov, 28 je bilo ozdravljenih, šest zboljšanih, 1 je umrl.

(Ustanove.) Deželni odbor kranjski je sklenil, da bode dovolil več ustanov za učence, ki se bodo na tukajšnji c. kr. strokovni šoli za lesno obrt učili pletarstva. Dalje je obljubil ustanove še posebe za učence iz Kroke in Kamnogie. Tudi kranjska hranilnica je v prospah pletarstva dovolila za pet let po 300 gld., katere bode c. kr. deželna vlada razdeljevala kot ustanove.

(Nov spomenik g. baronu Schmidt-Zabierow-u.) S Koroškega: Pa še reci kdo, da naši liberalci niso hvaljezni ljudje, ali da jih ob gotovem času — luna

ne trka! Hvaležni so svojim mogočnim zaščitnikom, brez katerih bi bili itak pravcate ničle, ter jim kar živim postavljajo spomenike. Res, da „de gustibus non disputandum“, ali kar uganjajo tukajšnji nemški mogotci in paše, to je res že premastno in slano! Znana je komedija zbog spomenika ob novi cesti na humberškem klancu. Pa tamočnja blamaža izvestne gospode še ni izpametovala. Mislili smo, da so bode g. baron Schmidt-Zabierow z jednim spomenikom zadovoljil; saj se mu že radi tistega roga in smeje ves svet. Toda močno smo se varali! — Minulo nedeljo dne 1. t. m. dal si je v Smohoru odkriti zopet spomenik, kar drugi v teku kratkih mesecev! Šel je zopet sam tudi k odkritju, da gleda kar prvi sam sebe „in effigie“. In bil je, kakor poroča „Celovčanka“ tudi v Smohoru, kar ginjen in „tief ergriffen, mit von Thränen der Rührung fast erstickter Stimme (!)“ zahvalil se je, da so mu postavili spomenik. Da se živim postavljajo spomeniki, to se godi gotovo le redkokje in kedaj in celo liberalnim predsednikom samo na — Koroškem! V ostalem pa je znamenito to, da se toliko proslavljenemu „dobrotniku“ Koroške krohotá že vsa dežela, celo tisti sami, ki mu iz raznih nagibov postavljajo spomenike! Omenim naj tudi še, da je v Smohoru za c. kr. okr. šolskega „inspektorja“ znani Hugo Moro, v Celovcu pa za okr. glavarja baron Mac Nevin! — Prav značilno za glavnega junaka te „komedije“ je tudi to-le: Pri pogrebu pokojnega poslanca Snablegerja na Tribizu odkrila se je vsa v jako obilnem številu došla gospoda, ko je duhovščina opravljala za pokojnika molitve. Samo gosp. baron Schmidt-Zabierow, je obdržal svoj, ne baš najlepši klobuk na visoki glavi. No, komur še živemu postavljajo spomenike, temu menda ni treba misliti na smrt ali se zmeniti za molitev! —m—

(Surovost vojakov — belgijcev.) Poroča se nam: Danes po noči provzročili so podčastniki c. in kr. pešpolka št. 27 na Marijinem Trgu velik izgred. Ko je prišla mestna straža in jih opominjala naj bodo mirni, odgovoril je eden vojakov da nima policija z njimi ničesar opraviti in da imajo oni od stotnika naročeno, da vsacega civilista razseka. Vojaki potegnili so svoje bajonete proti redarjem in ko je eden redar prijel za bajonet, vzal je med tem časom eden podčastnik redarju sabljo iz nožnice in odšel. Dva podčastnika sta se aretirala in potem izročila vojaški patroli. — Vprašali bi vendar slavno oblast: Kedaj bode vendar konec tem večnim ponočnim izgredom vojakov-belgijcev? Poprej, dokler so bili Kuhnovec v Ljubljani, imeli smo tak lep mir v Ljubljani, sedaj pa je skoro ni nedelje brez pretepa. Je li to nemška omika!?

(Ubegli kaznjenci.) Iz Črnuč se nam poroča, da so videli včeraj zjutraj šest kaznjencev, ki so ubegli iz prisilne delavnice. Na vse zgodaj prišli so posamezni čez črnuški in čez železniški most. Jeden kaznjencev ustavljal se je pri nekem mlinu; odprl je zaklenjena vrata ter zapisal na omaro besede: „Nič vkradel??“ ter najbrže hotel s tem pokazati svoje poštenje!

(Goriške novice.) V bogoslovnici završe letošnja šolsko leto dne 21. t. m. s slovesno sv. mašo. — Gimnazijski profesorji podarili so pretečeni četrtlet po nagovoru g. ravnatelja Grossa msgr. A. Marušiču prelep „album“. Preč. g. bil je znenadenja ginjen. — Dohodkov povodom tombole v Gorici je bilo 1410 gld. Troškov 591 gld. 49 kr. Ostalih 818 gld. 71 kr. porabili bodo za vzdrževanje zavoda osiročenih. — Za novo cerkev presv. Srca Jezusovega na starem pokopališču nabrali so do sedaj 4107 gld. in 58 kr.

(Iz št. Petra na Krasu) dne 7. julija: Na dan sv. Cirila in Metoda je v „Slovencu“ razglašeno kegljanje v korist podružnice sv. Cirila in Metoda zaključil gospod predsednik z jednatim govorom ter med najboljše kegljalce razdelil določene dobitke. Družbi sv. Cirila in Metoda se je poslalo kot čisti dohodek od kegljanja 64 kron. Vsem udeleževalcem se izreka srčna hvala.

(Slike sv. Družine.) Z ozirom na dopis iz Goriškega v „Slovencu“ od petka javljamo, da oskrbuje gospa Ana Hofbauer, založnica cerkvenih potrebščin v Ljubljani, Gledališke ulice umetno na platno izdelane slike sv. Družine. Opozarjamo na današnji inserat dotične domače tvrde.

(Iz Trsta.) Albrik Falk, 37 let stari slikar iz Požunaa, je prišel te dni sem v mestno bolnico in se je izjavil: „Čutim, da se mi mede v možganih in prosim, da me obdržite v opazovalni sobi“. Ta je menda jedini svoje vrste.

Telegrami.

Vsprejem nadškofa.

Zagreb, 8. julija. Kakor poprejšnji dan škofa Strossmayer in Stadler tako je bil včeraj novi nadškof pri svojem dohodu v Zagreb vsprejet z neizmernim sijajem. Vse ulice od kolodvora do stolnice bile so praznično odide z zastavami, slavoloki in venci. Ob 5. uri došel je posebni, z venci okrašeni vlak. Na kolodvoru so bili zbrani načelniki raznih oblastev. Župan Mošinjsky pozdravil je nadškofa, izrazujoč naroda in stolnega mesta hrvatskega veselje, da so se mu spolnile želje videti najvrednejšega svojega sina na prestolu zagrebske nadškofije. Posilović odgovori: Zaupajoč na pomoč božjo pridem kot nadškof v Zagreb. Vse svoje moči posvetiti hočem narodu in njega prestolnici in zato prosim vsestranske podpore. Nato zapojo zbrana pevska društva: Liepa naša domovina! Potem se prične spreved. Ustavil se je pred kapelo usmiljenih bratov, kjer je stopil nadškof iz voza ter se oblekel v pontifikalno obleko ter pod baldahimom stopal proti stolnici. V stolni cerkvi sta ga pričakovala škofa Strossmayer in Stadler. Kapiteljski vikar Gugler pozdravi nadškofa: Molitev in želje hrvatske domovine so se spolnile: Nadškofa pozdravljamo kot vzornega duhovna in vrlega Hrvata. Blagoslov božji spremljaj njegovo delovanje! Nadškof Posilović odgovori, da je vedno ljubil hrvatski narod ter da je pripravljen vse storiti zanj. Skušal se bode kazati dobrega očeta svojim sinovom. Slovesni Tedeum završil je v cerkvi velečastno slavnost. Nadškof je kmalu na to obiskal bana, ki je takoj vrnil obisk. Zvečer je bila veličastna razsvetljava in bakljada. — Danes vršilo se je v stolnici slovesno vmeščenje po navadnem cerkvenem obredniku. Prebrali sta se poverilni pismi papeževo in kraljevo. Vršila se je pontifikalna maša, novi nadškof je spregovoril v cerkvi krasen nastopni govor.

Anarhizem.

Saint-Lô, 8. julija. Poleg Santa Baldija zapri so tukaj še tri druge anarhiste, namreč Italijane Zampiera, Fognollija in Maranduosca, ki so prišli iz Ceteja semkaj in so sumljivi soudeležitve pri zaroti Caseriovi.

Buenos-Ayres, 8. julija. Kakor se poroča iz Bolivie, so tamošnji domačini ubili bivšega predsednika republike Arceja.

Madrid, 8. julija. Senat je potrdil zakon, katerega je zbornica sklenila v zatiranje anarhizma.

Praga, 9. julija. Kakor se poroča časopisom iz Plznja, je včeraj ob tri četrt na 12. uro po noči razletela se s strašnim pokom bomba pred delniško pivarno, kjer so prostori nemškega telovadnega in nemškega rokokelskega društva. Bilo je tedaj še mnogo občinstva na vrtu. Kakor se govori, sta dva častnika lanko in jedna oseba težko ranjena. Vsa okna delniške pivarne in sosednih hiš so se razbila. Našli so bombi pred okrajnim in okrožnim sodiščem, katerih lunti je žandarmerija pogasnila.

Pariz, 9. julija. Danes se je predložil zbornici načrt zakona, s katerim se odteguje porotnim sodiščem in odkazuje policijskemu sodišču hujskanje k anarhističnim zločinom ali njih proslavljanje. S tem načrtom zakona prepoveduje se tudi z ostrimi kaznimi objavljanje obravnjav proti anarhistom.

Plzenj, 9. julija. Avtentično se zagotavlja, da je ob tri četrt na 12. uro po noči v kletnem oknu delniške pivarne razletel se dinamit: vžgalno vrvico in vžgalne kapice našli so v bližini in izvirajo iz rudnika. Skoro vse okna v bližini je razrušilo. Zločinci niso znani. Hišni posestnik Ziegler je solastnik pri rudniku niršanskem. Druge podrobnosti praških listov niso resnične.

Pariz, 8. julija. Zbornica je izvolila s 186 glasi. Clausela de Coussergues svojim podpredsednikom. Dupuy je dobil 145 glasov.

Peterburg, 8. julija. Od 31. dne junija do 7. dne julija je v Peterburgu 141 oseb zbolelo za kolero in 52 umrlo; v Kronstadtu jih je pa 41 zbolelo in 18 umrlo. Od 24.ega do 30. dne junija jih je v Varšavi za kolero 8 zbolelo in 4 umrli, v varšavski guberniji jih je pa 30 zbolelo, 21 umrlo, v grodenski 20 zbolelo in 8 umrlo, v kijelški 68 zbolelo, 30 umrlo, radomski 23 zbolelo in 14 umrlo. Od 17. do 23. junija jih je v guberniji ploški 73 zbolelo in 29 umrlo, in od 4. do 30. junija v guberniji tulski 20 zbolelo in 1 umrl.

Bilbao, 8. julija. Pri železniški nesreči na progi Bilbao Lezame je 12 oseb mrtvih in 18 ranjenih, kakor se je pozneje konstatovalo.

Mi svoje častite čitatelje opozarjamo, da bode žrebanje dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki à 10.000 kron že dne 12. julija.

Tuji.

8. julija.

Pri **Slonu**: Kronfeld, Schröfl, Jokl, Tschepper, Reich z Dunaja. — Weiss iz Norimberka. — Weingerl, Kutschera, Stanger iz Gradca. — Juvanci iz Radeč. — Retti iz Zminja. — Bubak iz Trsta. — Grofinja Gritti iz Treviza. — Acurti iz Peterburga.

Pri **Mallcu**: Weksler, Felle iz Gradca. — Neumann, Frausner, Braun, Bienenfeld, Heller z Dunaja. — Stein iz Brna. — Sket iz Ribnice. — Greger iz Trsta. — Skalja iz Idrije. — Davorin Jenko iz Belgrada. — Calinssi, Jedlička iz Pulja. — Gerdešič iz Nov. Mesta. — Fröhlich iz Kamnika.

Pri **avstrijskem caru**: Petrovits, Macal z Dunaja. — Knitel iz Trebnjega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kajfeš iz Banjeluke. — Bajc iz Karlovca. — Gospa Supantsch z Reke.

Pri **bavarskem dvoru**: Zagoričnik z Gorenjskega. — Jung z Dunaja. — Candusso iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		740.0	19.4	sl. vzh.	jasno	0.00
7. u. pop.		738.5	26.6	brezv.	oblačno	
9. u. zveč.		737.8	20.6	sl. vzh.	oblačno	
7. u. zjut.		736.1	18.8	brezv.	oblačno	17.00
8. u. pop.		737.1	22.4	sl. vzh.	dež	
9. u. zveč.		736.5	17.4	sl. zapad	dež	

Srednja temperatura obeh dni 22.2° in 19.5°, oziroma 3.4° in 0.7° nad normalom.

Pridna prodajalka

za prodajalnice mešanega blaga na Štajerskem, večča slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, se išče.

Kje, pové upravništvo. 374 3-1

Dunajske srečke po 1 krono. — Žrebanje že v sredo!

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

3 Srečke priporoča 315 18

„MERCUR“, menjalnična delnična družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Ana Hofbauer

založnica vsakeršnih cerkvenih potrebščin

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4

priporoča se prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom v

naročevanje slik sv. Družine

naslikanih lepo na platno.

Preskrbela je že tako od Nj. Svetosti papeža Leona XIII. potrjeno ročno umetno na platno izdelano sliko za župnijo Zagorje na Kranjskem v vsestransko popolno zadovoljnost po primerno nizki ceni.

Od 20. t. m. nadalje bo ta slika sv. Družine razstavljena v izložbenem oknu prodajalnice v Gledaliških ulicah. 377 1-1

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo.

menjarnični delniški družbi „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušouk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije, stoje se kacic 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donajajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40-24

„Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dne 9. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	05	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	05	
Zlata renta 4%, davka prosta	121	90	
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95	15	
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gid.	1031	—	
Kreditne akcije, 160 gid.	351	25	
London, 10 funtov strl.	125	30	
Napoleonador (20 fr.)	9	97 1/2	
Cesarski cekini	5	92	
Nemških mark 100	61	42 1/2	

Dne 7. julija.

Ogerska zlata renta 4%	121	gid.	—	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	05		
4% državne srečke l. 1854., 250 gid.	148	25		
5% državne srečke l. 1880., 100 gid.	158	—		
Državne srečke l. 1864., 100 gid.	197	50		
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	50		
4% kranjsko deželno posojilo	97	60		
Kreditne srečke, 100 gid.	196	—		
St. Genois srečke, 40 gid.	70	—		

4% srečke dunajske parobrodne družbe	135	gid.	—	31
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gid	18	20		
Rudolfove srečke, 10 gid.	22	—		
Salmove srečke, 40 gid.	70	—		
Waldsteinove srečke, 20 gid.	49	50		
Ljubljanske srečke	24	25		
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gid.	155	75		
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. s v.	3030	—		
Akcije južne železnice, 200 gid. sr	103	75		
Papirnih rubežev 100	134	25		

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.